

50 2025

WEEKKRANT
10 DECEMBER
JAARGANG 86
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Hoe kunst onze beleving van de Advent kan inspireren

Illustratie van Folon bij artikel 20 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

De advent is een tijd van verwachten en uitzien naar de geboorte van een kind dat Gods gelaat aan de wereld heeft laten zien. Een God van liefde, barmhartigheid en vrede.

Voor in onze tijd is dat laatste van groot belang, want oorlog woedt zowat overal ter wereld met alsmaar meer burgerslachtoffers, zoals in Oekraïne, Gaza, Darfoer, Oost-Congo, enzovoort. In Europa wordt een hybride oorlog gevoerd, terwijl de roep 'om ons voor te bereiden op oorlog' alsmaar luider klinkt.

Daartegenover staat een diep verlangen naar vrede. Dat verlangen weerklinkt in de zondagslezingen van de advent. Zo bijvoorbeeld Jesaja 2: "Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikfels. Geen volk zal nog het zwaard trek-

ken tegen een ander, en niemand zal nog leren oorlog voeren." Of Jesaja 11, waar sprake is van "de wolf die bij het lam huist, de panter die zich naast het geitje vlijt (...) en de zuigeling die speelt in het hol van de adder." Dergelijke teksten inspireerden de schilder Koenig tot twee zijpanelen van een triptiek over de verzezen Christus.

In de kunst wordt het verlangen naar vrede vooral uitgedrukt met het symbool van de duif die in Genesis het einde van de zondvloed aankondigt. In één van zijn meest bekende gedichten, een anthem met de beroemde zin "There is a crack in everything, that's how the light gets in", drukt de joodse dichter en zanger Leonard Cohen zijn verlangen naar vrede uit, ondanks het aanwezige pessimisme: "De oorlogen zullen weer gevochten worden, de heilige duif zal weer gevangen worden, gekocht en verkocht en

weer gekocht; de duif is nooit vrij." Aan deze woorden voegt hij toe: "Elk hart dat in staat is lief te hebben, zal komen, maar zoals een vluchteling" ("Every heart to love will come, but like a refugee"). Ook de lang verwachte Messias zal op de vlucht moeten slaan om te ontkomen aan een massale doding van kinderen.

In de kunst van de 20e eeuw heeft de duif een belangrijke rol gespeeld als symbool van het verlangen naar vrede. Iedereen kent de iconische duif van Picasso. Zij is nog steeds zeer populair op wenskaarten. Helaas werd Picasso's duif ook gekaapt als embleem van de communistische vredesbeweging die ten tijde van Stalin voor de schijn werd opgericht.

Ook Folon, een Belgische beeldhouwer, illustrator en schilder heeft in zijn werk aandacht geschonken aan het verlangen naar vrede. Hij illustreerde de universele verklaring van de rechten van de mens en werd zelfs uitgenodigd om in het Vaticaan zijn werk tentoon te stellen onder de titel: "Folon, de ethiek van de poëzie. Tussen engagement als burger, veroordeling en hoop in de mens" (2020).

Eenzijds is Folons werk een protest tegen de wereld zoals hij is. Daarover zegt hij onder meer: "Ik heb er de voorkeur aan gegeven om te tekenen wat echt wordt gedaan in landen waar mensenrechten worden geschonden." Zijn werk schetst inderdaad systematisch de claustrofobische situatie van de mens, een wezen dat in onze samenleving niet meer weet waarom hij op aarde is. Maar Folon blijft niet vastzitten in pessimisme. Met veel verbeeldingskracht schetst hij tekens van hoop. Zo bijvoorbeeld in het werk *Deep deep trouble* dat ooit de *Nuclear Free Seas-campagne* van Greenpeace inspireerde. Daarin laat hij een beeld zien van vissen die in de oceanen vervangen werden door

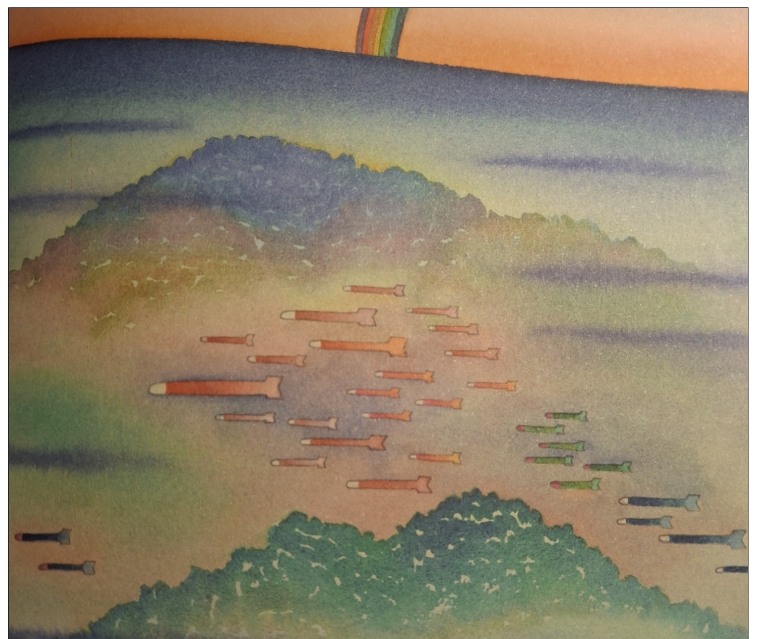
kernraketten, terwijl aan de horizon een gebroken regenboog oprijst, een teken van kwetsbare hoop. Een mooi voorbeeld is ook zijn illustratie van artikel 20 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Het stelt een mens voor die met zijn hoofd gevangen zit in een kooi, terwijl hij in zijn hand een vrije vogel houdt. Het contrast tussen duisternis en hoop, tussen realiteit en verlangen naar de volheid van een leven in vrede, is wat wij ervaren in de advent, wanneer wij als christenen uitzien naar de kwetsbaarheid van een kind dat laat zien dat God niet werkzaam is door brute macht, maar door nieuw leven aan te reiken telkens de toekomst dreigt te verduisteren door macht en geweld.

Marilena Pasquali één van de curatoren van de Vaticaanse Folontentoonstelling schreef: "Het geheim van Folons kunst ligt in het 'ondanks alles', in zijn vermogen om, dankzij innerlijk werk, met schijnbaar gemak over te gaan van de duisternis van het kwaad naar het

licht van de hoop, naar die duif die nooit moe wordt van het vliegen, naar dat kleine vlammetje dat schijnt in de duisternis, dichterbij omdat het gevoed wordt door een geheime bron van onuitroeibare positieve energie. Al het rijpe werk van Folon ontspringt uit deze bron, een vitale stroom die naar de hemel stroomt om leven te geven aan een nieuwe en andere mens, in de geest en in het hart." Naar deze bron verlangen wij in de advent.

Wie Folons werk wil leren kennen moet zeker een bezoek brengen aan de permanente tentoonstelling ervan door de stichting Folon. Zij bevindt zich in het prachtige Gewestelijk Domein Solvay (Drève de la Ramée 6/A, Terhulpen). Heel bijzonder is de muziek van Michel Colombier (La musique des Couleurs) die een bijna religieuze dimensie geeft aan het bezoek.

Johan Verstraeten

Het werk 'Deep Deep Trouble' van Folon, ooit campagnebeeld van Greenpeace

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrinen@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 14 december
3e zo van de advent
10 u Viering
Intentie voor de familie Eykens-Royer
Voorganger: Lieven Dries
Lector: Ronny Van de Gaer
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 21 december
4e zo van de advent
10 u Viering
Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Guy Saenen
Orgel: Raoul Vereecken

SINT-ANTONIUS

Zondag 14 december
3de zondag van de Advent A
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Ghislain Kasere-
ka
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Liliane Wagemans
Homilie: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Patrick

Zondag 21 december
2de zondag van de Advent A
11 u. woorddienst met koor- en sa-
menzang
Voorganger: Mirjam Van Lamme-
ren
Assistent: Caroline Van Audenho-
ven
Lector: Kaat Gorissen
Duiding: Mirjam Van Lammeren
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.

zo 14 december
zo 21 december
woe 24 december om 20 uur

DON BOSCO-
MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maan-
dagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en
van 20u45 tot 21u15 in Dessauvage
(bar)

15 en 29 December

SINT ANTONIUS VAN PADUA

Oproep tot kandidaten voor het
lidmaatschap van de kerkraad (KR-I)

Overeenkomstig artikel 7 § 1 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, wordt aan alle belangstellenden meegedeeld dat er een vacature is binnen de Kerkraad van de Kerkfabriek **Sint-Antonius van Padua** te Heverlee (Leuven).

Enkel de personen die beantwoorden aan de hierna volgende voorwaarden, komen in aanmerking om lid te zijn van de kerkraad:

1° rooms-katholiek zijn;
2° de volle leeftijd van 18 jaar hebben bereikt op het ogenblik van de verkiezing;
3° in de bevolkingsregisters ingeschreven zijn van de gemeente of van een van de gemeenten van de

gebiedsomschrijving van de parochie (voor de parochie Sint-Antonius van Padua te Heverlee betreft het de gemeente Leuven).

Uitsluitend schriftelijke kandidaturen komen in aanmerking. Zij moeten vóór 31 december 2025 ingediend zijn bij:
Kerkfabriek Sint-Antonius van Padua te Heverlee
Jules Vandenbemptlaan 2
3001 Heverlee

De poststempel of de datum van ondertekening voor ontvangst geldt hierbij.
Kandidaturen dienen vergezeld te zijn van een kopie van de identiteitskaart (voor- en achterzijde of zo het om een elektronische identi-

teitskaart gaat, een afdruk ervan met adresgegevens), dit met het oog op de controle van de voorwaarden 2° en 3°.

Na 31 december zullen de naam, voornaam en volledig adres van de kandidaten bekendgemaakt worden door uithangen in de berichtenkast aan de gevel van de parochiekerk van de parochie Sint-Antonius van Padua te Heverlee

Opgemaakt op 1 december 2025 te Heverlee,

Deken Patrick Maervoet
door de bisschop aangestelde verantwoordelijke van de parochie Sint-Antonius van Padua te Heverlee, Leuven

Laat nu Heer volgens uw woord, uw dienaress in
vrede heengaan.

Maria 'Renilde' Van de Velde,
dochter van wijlen August Van de Velde en Jozefien Schellekens, geboren in Vosselaar op 16 juni 1934

is overleden in Heverlee op 20 november 2025.
De plechtige uitvaartliturgie rond de urne had plaats in onze Sint-

Franciscusparochiekerk op zaterdag 29 november 2025 om 11 uur.

*In grote dankbaarheid zullen velen in herinnering blijven bij mijn tocht naar het hiernamaals.
Mijn speciale aandacht gaat naar de Zusters van Liefde, waar ik vanaf mijn 14e jaar een nieuwe thuis vond, en mij veel kansen boden.
Dit draag ik mee in verbondenheid.
Mijn God, ge zult me vinden aan het einde van de weg.
Ik wil mijn wonden niet verblinden, want Gij wacht mij aan het hek.
Zo zult Gij mij graag zien komen, nadat ik wat liefde gaf.
Voor de mensen wil ik dromen, weer een offer is volbracht.
De wereld is zo vol van haat, er vloeiden tal van wonden. Een vinger op de wond gelegd, heeft menig leed omwonden. (Tekst op het gedachtenisprentje)*

Lees een uitvoerig verslag van de uitvaartviering op pagina 3.

Maria Renilde Van de Velde

Kleine kerststal - Kerk in Nood

Laat iedereen delen in de vreugde van Kerstmis.

Wie in de kerstperiode te bed moet blijven kan u een hart onder de riem steken met deze kleine kerststal om op een nachttafeltje te zetten. (8 cm x 6,5 cm, € 8,00).

Kom langs bij Kerk in Nood in de Abdij van Park 5 of laat het bij u thuis bezorgen via 016 39 50 50, info@kerkinnood.be of www.kerkinnood.be.
IBAN: BE91 4176 0144 9176
BIC: KREDBEBB

(c) Kerk in Nood

Laat nu Heer volgens uw woord, uw dienaress in vrede heengaan.

Maria Renilde Van de Velde

Uitvaartviering: Maria (Renilde) Van de Velde

Voorganger: V1 Lieven – V2 Luk
Lector: Lutgarde, Karoline, Guy, Jakob en Marjan

Muziek: Franciscuskoor en solo zang Mieke en Muriel Orgel: Herman Baumers

Verwelkoming

Geachte familie, beste vrienden, beste geloofsgenoten, van Maria of zoals we ze hier altijd gekend hebben als Renilde, mag ik allen welkom heten in deze uitvaartdienst. De viering werd door Renilde zelf voorbereid. Ze schreef het volgende: “Sterven is zich riskeren in de handen van God”.

Tijdens de voorbereiding vonden we het intredelied (‘k Had een heerlijk visioen) dat ze zelf nog handmatig uitgeschreven had op een blad. Een zeer gekend lied dat ze zelf veel gezongen heeft in deze kerk en dat geschreven werd door onze Pastoor Andries zaliger.

Renilde, hier staan we dan, zoals jij het graag wilde, samen met je je familie, collega’s en vrienden. Met enorme dankbaarheid kijken we terug op je leven om wat jij voor ons en je omgeving betekend hebt. Ik verwelkom ook graag Luk De Vos, pastoraal werker van Home Vogelzang die vandaag samen met mij de uitvaart van Renilde zal voorgaan. Luk bezocht Renilde veel in het woonzorgcentrum en sprak met haar veel voor of na de vieringen.

Persoonlijk symbool van de familie

En we plaatsen je eigen icoon en paternoster bij je. Ze waren voor jou altijd een steun en toeverlaat op vele momenten in je leven. En een boek: hoeveel boeken zou je gelezen hebben in je leven. Je wilde bij blijven op gebied van geloof en andere thema’s die je aanspraken. En het verwijst ook naar India waar je hart lag om weeral mensen te helpen. En een Zingt Jubilate, want hoeveel liederen zong jij niet mee hier in de kerk, Blij Rondeel, Franciscuskoor of elders. En tot slot de lotus, biddende meisje en de bel als herinnering aan je verbondenheid met vele mensen. Maar wie was je zelf. Je bezorgde mij een kort overzicht van wat je zelf belangrijk vond.

Openingstekst Renilde:

Het leven is een cirkel die zich opent bij de geboorte, er is vreugde voor het leven. Op het einde van het leven sluit de cirkel en ontmoet

ten leven en dood elkaar. Binnen de cirkel speelt het leven van elke mens zich af? Zo ook het leven van Maria.

Maria (Renilde) werd geboren te Vosselaar bij Turnhout in 1934. Vader en moeder waren wezen. Moeder het tiende kind verloor haar vader tien dagen na haar geboorte. Vader, de jongste van zes jongens, werd op dertien jaar ouderloos. Ze ontmoeten elkaar in het ziekenhuis waar vader na een werkongeval 2 jaar en 9 maanden verbleef. Het werd een gelukkig koppel. Maar het geluk duurde niet lang want ook Maria verloor haar moeder op vierjarige leeftijd. Haar broer was toen 7.

Als kind was Maria dikwijls in het ziekenhuis met zware infecties aan de linker arm, het ging niet goed met haar. De familie bad rond het sterfbed van haar moeder dat ze haar dochtertje zou meenemen naar de hemel.

Laat dat schaapke niet achter, vroeg men haar. Maar Maria was een vechtertje en gaf niet op. God had plannen met haar en die heeft ze verwezenlijkt. Op 14 jarige leeftijd trok ze met haar goede vriendin die haar vader verloor in de oorlog naar Leuven Sint Raphael, ze werkte er in de keuken van de verpleegsterschool. Ze heeft het zich nooit beklagd, want ze leerde er veel. 19 jaren zou ze er in de grootkeuken werken. Toen de tijden veranderden vroegen de zusters haar om verpleegkunde te studeren. Ze was toen 33 jaar en begon haar middelbaar met examenjurie in Brussel, daarna begon ze voor psychiatrische verpleegkunde in Salve mater Lovenjoel. In totaal werkte Maria 46 jaar in het ziekenhuis.

Maria was een diepgelovig mens en ze koos er voor om haar leven te wijden aan zieke mensen. Samen met haar team bereikte ze grote veranderingen om een beter bestaan mogelijk te maken voor patiënten, hun familie en het personeel. Met haar team maakten ze zelf plannen om het paviljoen te verbouwen en het resultaat mocht gezien worden.

Maria wil allen bedanken die met haar zich inzetten voor de patiënten. Gedreven als ze was horen we in het Evangelie in deze viering.

Jacob: Ik mag een tekst lezen namens Renilda, het nichtje van Maria

Lieve tante Maria

Ik wil je steeds bellen Je hebt één en ander te vertellen, maar dat gaat niet meer en dat doet nog steeds zeer. Nooit meer zal ik je stem horen. Af en toe voel ik me verloren, maar het leven zal doorgaan. En ik zal mij er doorheen slaan. Maar als het even moeilijke is dan voel ik je om mij heen en ben ik niet langer alleen. Ik voel je aanwezigheid, als in een andere tijd. Ik praat met je in mijn gedachten en weet dat ik geen antwoord hoeft te verwachten, maar ik weet dat je bij mij bent en dat voelt fijn!

Renilda

Getuigenis door Marianne

Maria, of zuster Renilde, zoals we haar ons ganse leven hebben ge-

noemd was een zeer leergierige studente in de verpleegstersschool. Haar vele vragen aan de leerkrachten zorgden ervoor dat onze klas een zeer levendige en boeiend groep was. Haar examenresultaten waren uiteraard ook uitstekend! Ondanks het feit dat ze samen met 2 andere zusters van haar kloostergemeenschap toch wel een 15 tal jaar ouder was als haar mede studenten, paste ze uitstekend in de groep. Ze kon zonder moeite de grappen en de ernst van de klas delen. Vaak zegde ze me dat haar droom was om dokter te worden, maar haar kloostergemeenschap had op dat ogenblik een dringende nood aan gediplomeerde verpleegkundigen. Zeer vlug na haar studies werd haar dan ook gevraagd om een opleiding hoofdverpleging te volgen. Een taak die ze dan ook met veel zorg en liefde tot haar pensioen leeftijd uitvoerde. Ze werd dienstoverste van een “paviljoen” met zwaar mentaal zieke mensen, waar ze elke persoon kende en begeleidde met veel liefde en geduld. Ze voelde zich ook sterk verbonden met het personeel die bij haar op de dienst werkte. Regelmatig werden er vergaderingen gehouden en konden ideeën en problemen uitgesproken worden. Ze trachtte steeds een oplossing te vinden, wat uiteraard niet altijd even gemakkelijk verliep. Samen met de dienst dokter heeft ze toen ook zelf de plannen uitgetekend om het “paviljoen” te verbouwen en de leefruimten gezelliger en huiselijker te maken. Een project wat ook tot een mooi einde werd uitgevoerd. Ze zorgde samen met haar personeel, voor uitstappen met de patiënten, vierde de verjaardagen van de mensen en er werd gezongen en gedanst. Elke gelegenheid werd gebruikt om het leven op haar “paviljoen” zo vreugde en liefdevol te laten verlopen.

Eens op pensioenleeftijd werd ze door haar leeftijdsgenoten, die in het ziekenhuis hadden gewerkt, gevraagd om een club op te richten. De verbondenheid en de contacten van de mensen werden zeer levendig gehouden. Ze organiseerde, samen met een paar andere mensen, de regelmatige uitstappen en etentjes. Een taak die ze met hart en ziel aanvaarde. Later toen ze haar eigen huis kon intrekken stelde ze dit ook open voor studenten. Ze zorgde met veel zorg en liefde voor de jonge mensen, zoals een echte goede “kotmadam” of moeder kan doen!

Maria heeft in haar leven zeer vaak en zeer vroeg veel medische problemen gekend. Haar onuitputtelijke wil en vastberadenheid om zich in dienst te stellen voor de anderen en de minder bedeelden was voor haar een wapen om die fysieke pijnen en problemen te overkomen. Een zeer sterke vrouw die nooit opgaf en alles als een uitdaging aanvaarde om verder in zichzelf te groeien. Het woord “klagen” kwam zelden of nooit in haar woordenlijst voor.

Door haar liefde voor reizen en kennis opdoen heeft ze ook zeer veel mensen leren kennen. India was een land waar ze een ze een sterke band mee voelde. Eén van

haar contacten was een Indische pater die in Leuven studeerde. Na zijn studieperiode en terugkeer naar India heeft ze verder contact met hem gehouden. In het landelijke dorp waar de pater gewoond had, was er een nood aan een parochiezaal en toen heeft Maria in België een ganse fondsen inzameling georganiseerd. Dankzij haar doorzettingsvermogen en eeuwige strijdvaardigheid voor het goede doel heeft ze ook alle gelden bijeen kunnen verzamelen. In 2011 kwam ze dan ook naar het dorp in India om het gebouw plechtig te openen. De naamplaat aan de ingang van het gebouw draagt haar naam. Een zeer fijn gebaar en erkenning van de dorps bevolking voor haar inspanningen.

De zaal is ondertussen uitgegroeid tot een zeer veel gebruikte en vaste waarde in het dorp. In totaal bezocht Maria 3 maal in haar latere leven India. Een plaats waar ze zich erg thuis voelde.

Lieve Maria of Renilde, zo zullen we je altijd herinneren. Je verleden bestond uit werken en een groot besef van plicht, dit alles bepaalde steeds weer jouw gezicht. Een vriendin, oprecht, waar je kon op bouwen, jouw woord gaf een grenzeloos vertrouwen. Liefde en vriendschap, dat is wat je altijd hebt gegeven.

Vaak zei je zelf, “Ik ben klaar voor de verdere reis, ik ben een content mens, ik heb een goed leven gehad, “Ze “mogen me komen halen, ik ben er klaar voor.....”

Dank je wel voor wie je was, voor wie je bent, voor elk moment.

Hilde (in India)

Slotwoordje/dankwoordje

Studenten: Karoline

Liefste Maria, Ik spreek in naam van jouw dierbare studenten.

Kotmadam zijn, bleek, net als al het andere in je leven, een roeping: Je hebt geen bord aan je deur gehangen met "studentenkamers te huur". Nee, er kwam een student aankloppen die bij jou zijn intrek wilde nemen. Jij hebt "ja" gezegd. En op vraag van de student kwam er het jaar daarop een student bij. Jij maakte plaats in je huis. Zo kreeg het huisje in de Brugstraat 3 studenten per jaar geherbergd.

Net als met ieder levend wezen dat je pad kruiste, zette jij je hart groot open voor je studenten en ontfermde je over ons als een moederke.

Ik merk vaak op dat men de straatnaam krijgt die men verdient. De "Brugstraat": jij bent altijd een brugfiguur geweest, en het water was nooit te diep! Nog iets dat ik duidelijk opmerk: je doet dat over de dood heen. De zaadjes die je hebt geplant, blijven ontkiemen, ze worden bloemen die weer zaad vormen... Zo heb je niet enkel een sleutelrol gespeeld in het leven van je studenten, maar ook voor onze kinderen: je bad voor ons, je leefde vanuit de grond van je hart met ons mee, je drukte ons op het hart dat we altijd mochten langskomen als er iets was.

Je troostte niet, je WAS troost. Niets aards was je vreemd, je had voeling met alle kleine kantjes van

het mens-zijn, met elke menselijke pijn. Vanuit die voeling was je onze relatietherapeut, onze gezinscoach, onze bruggenbouwer...

We zouden je een vrouwelijke Gandhi kunnen noemen! Je hebt ons het leven voorgeleefd: hoe te leven vanuit liefde en verbondenheid, terwijl je ons het volste vertrouwen gaf en altijd in ons bleef geloven. Als een mantra klonken de verhalen die je ons keer op keer vertelde, over de mensen die jou geïnspireerd hebben en over hen die je tot steun was. We kenden die verhalen bijna vanbuiten, toch bleven ze aanspreken. Ik heb me afgevraagd hoe dat komt. Omdat het geen lofzang was op jezelf, maar een ode aan de mens waarover je sprak. En omdat het ongezien inspirerende verhalen waren over het geloof in mensen, over de kracht van verandering.

Als ik één kleinmenselijk kantje mag noemen: als het tijd was om te poetsen, moesten wij ons uit de voeten maken!

Lieve lieve Maria, woorden schieten tekort om je te bedanken voor wie je was, voor wie je bent! Je hebt een grote plaats in ons hart! En daarom zeg ik geen vaarwel, maar tot ziens, tot altijd *menneke*...

Lieve

Renilde, toen je afscheid nam van het leven waarvan je zo hield, konden we slechts stil naast je staan, Je haren en je handen strelen... Tijd stilgelegd in jouw handen. Zo onbegrijpelijk na alles wat jij met de tijd gedaan hebt. Liefdevol, met bekommernis verzorgd.

Gedaan watje niet laten kon. Jeezelf uitgedeeld. Voor geborgenheid gezorgd. Voor perspectief, voor troost.

Met tederheid en aandacht pijn verzacht en over eigen pijn gezweven. Geluk gekoesterd. Losgelaten. Toegekeken. Weer bijeen gebracht. En nu...

De adem van het leven aan het licht teruggegeven, aan het laatste Groot Bewegen.

Amor vincit , is de leuze die ons met 't verleden bindt!

Amor vincit , is de leuze die ons allen samenbindt!

Amor vincit is de leuze die ook in de toekomst klinkt Amor vincit omnia!

Omdat Liefde alles overwint!

Lieve Renilde,

Dit wilden we je nog zeggen: Philippe en ikzelf zijn je dankbaar om de positieve, moedige, sterke vrouw die je was. Dankbaar voor de vele, vele jaren dat je ons, in het bijzonder, Philippe en zijn mama "Madame Simonne", ons Maaken, liefdevol, met veel warmte hebt omringd. Waarmee je lief en leed hebt gedeeld, gekruid met je wijsheid, je humor, je lach...

Voor God zijn alle mensen die hun taak trachten te vervullen en vervuld hebben kampioenen.

Dat ben jij ook : een Grote Kampioene!

Je hebt ons verlaten, maar niet achtergelaten! Je zit nu altijd in ons hart.

Dag Renilde,

Bedankt voor wie je was.

Kerstconcert Sint-Bernard

DE LUBBEEKSE REISVRIENDEN
PRESENTEREN

**EEN MAGISCH
KERSTCONCERT**

20 DECEMBER 2025

SAMEN MET

K.H. WIK Pellenberg
K.M.V. Help u zelve (Jeugd)
Hilke, Nathalie
& Freddy Davis

KERK ST. BERNARD - STAATSBAAN LUBBEEK

Deuren 19u00 Inkom: €10 Aanvang 19u30
(Incl. 1 Consumptie)

Info en Tickets: Albert 0496 54 04 05 of via de
muzikanten van WIK Pellenberg en Jeugd Help u zelve

VLIERBEEK

Kerstverhaal en knutselnamiddag

**KERSTVERHAAL
KNUTSELMIDDAG**

VOOR KINDEREN VAN 3 TOT 11 JAAR
17 EN 22 DECEMBER 15.00 TOT 16.30

Abdijkerk van Vlierbeek

Tijdens deze gezellige, creatieve namiddag vertelt Jacqueline eerst enkele hartverwarmende kerstverhalen. Daarna gaan we samen aan de slag om iets moois te knutselen voor kerst. We ronden af met een dampende warme chocolademelk, een lekker koekje en een fijne babbel. Kortom: een heerlijke middag voor kinderen én hun (groot)ouders!

VOORAF INSCHRIJVEN

vlierbeekvertelt@gmail.com
Deelnemers 5 euro per kind
(ter plaatse betalen, opbrengst voor Welzijnszorg)

Blauwput in Concert

Wij, Blauwput in Concert, **Bli.c**, zijn ondertussen al meer dan 20 jaar actief als niche concertorganisator in Kessel-lo. Deze keer nodigen wij jullie uit voor een concert met **WANNES CAPPELLE** (Het Zesde Metaal) met muzikale ondersteuning van Frans Grapperhaus.

Zij brengen een rijke selectie uit het indrukwekkend oeuvre van de band. Het wordt een zeer exclusief concert waarvan slechts enkele voorstellingen in België.

Afspraak op **zaterdag 31/01/2026** om 20u15 in "Ontmoetingscentrum De Kring", Jozef Pierrestraat 60, 3010 Kessel-Lo

WANNES CAPPELLE
(Het Zesde Metaal)
met muzikale ondersteuning
van Frans Grapperhaus

Kaarten voor dit concert zijn verkrijgbaar aan 22 EUR via

www.blauwputinconcert.be

Spreeken met dieren

© Pearse O'Halloran

Op wandel langs de rand van het bos springt er opeens vlakbij een eekhoorn achter een boomstam uit. Verrast blijf ik staan. Hij ook. We kijken elkaar aan, één kort en kostbaar ogenblik.

Ik denk: wat is hij mooi! Diepbruin met een rossig randje. Een staart als een sieraad. Wat zou hij hier zoeken? Nootjes en zaden in de struiken?

Hij denkt: wat een groot beest is dat! Een en al armen en benen, maar geen staart. Die blijft wel op de grond dus. Qua camouflage kan hij nog wat leren, dat beest. Je ziet hem al van een kilometer afstand. Zou dat veel eten, zo'n beest?

Dan bewegen we allebei. Ik zet een voet vooruit en hij huppelt een boom in, slalomt een paar keer rondom de stam en verdwijnt in de takken. Even later zie ik hem aan

een andere boomstam hangen. Hij kijkt nog één keer naar mij, om zich te vergewissen dat hij mij niet heeft gedroomd. Dan verdwijnt hij dieper het bos in.

Ze zeggen dat dieren in de kerstnacht kunnen praten. Stel je eens voor dat we dat de hele advent zouden kunnen doen. Ik zou informeren naar de uitgebreide familie van de koolmees op mijn voederplank. Aan de kat van de burens zou ik vragen waarom hij zo bang is van mij. Ik zou de kraai die mijn vuilniszak open pikt ernstig toespreken. Misschien zou ik zelfs een paar beleefdheden uitwisselen met de bever die onze wandelroute onder water zette, al ben ik een beetje boos op hem. En dat verdwaalde lieveheersbeestje zou ik een warm plekje op mijn zolder aanbevelen.

Eén ding weet ik zeker: de dieren die ik ontmoet, zijn net zo verwonderd als ik. Ooit zal daar iets moois uit groeien.

Kolet Janssen - gepubliceerd op 3 december 2024 (<https://www.koletjanssen.be/blog/spreeken-met-dieren/>)

UNIVERSITAIRE PAROCHIE

ADVENT bij UP

Onderweg naar het (on)verwachteBezinnende avondwandelingen over het (on)verwachte van de adventsperiode.Op woensdagen 10 en 17 december telkens van 19.30 tot 21 uur. Afspraak aan de Sint-Jan de Doperkerk, Groot Begijnhof Leuven – tenzij anders vermeld op de website. www.kuleuven.be/up

Begijnhof bij kaarslichtJaarlijks worden vele bezoekers aan "Groot Begijnhof bij kaarslicht" geraakt door de sfeer van stilte in de kerk en de ruimte om gewoon even te zitten en stil te vallen. Steek een kaarsje aan en laat je bezielen door kerstmuziek in sfeervol licht...Zaterdag 13 december van 17 tot 22 uur

De UP-Adventskalender in je mailboxWe nodigen je deze advent uit om mee te verkennen wat er gebeurd als je ruimte maakt voor het

(c) Universitaire Parochie

onverwachte. Als je je registreert via www.kuleuven.be/up ontvang je tijdens de komende adventsperio-

de dagelijks een bericht van de UP-adventskalender in je inbox.